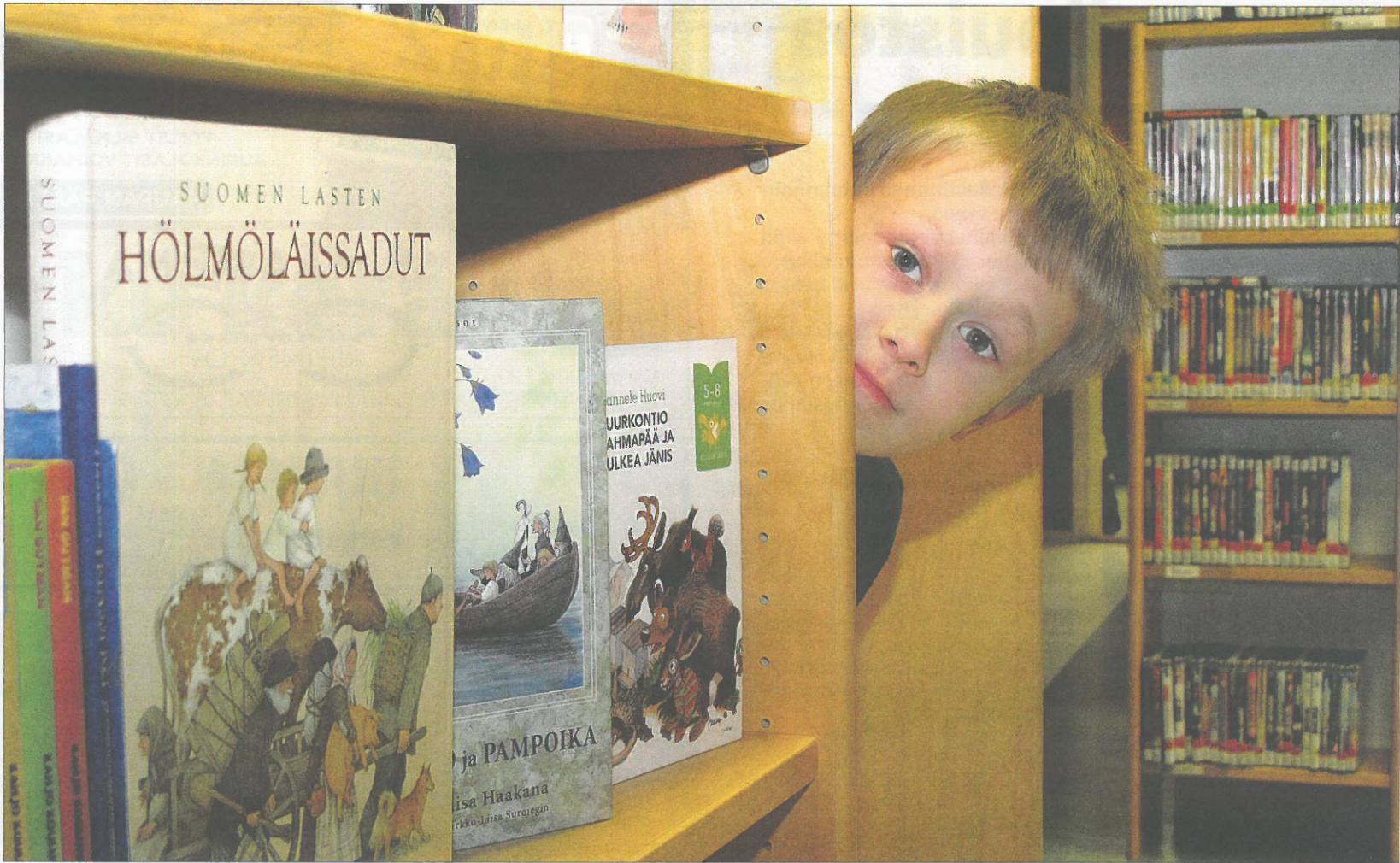

KITI SALONEN

Leevi Ylinen, 9, osaa lukea kirjoja jo itse. Leevin suosikkeja ovat sankaritarinat, joissa seikkailee Batmanin tai Spidermanin kaltainen supermies.

Sadut ovat rauhoittavaa luettavaa

Punkalaitumen MLL:n puheenjohtaja Satu Kelkka vastaanotti Nukkumatin toimistossa unitoiveita. Kelkka antoi unien toteutumiselle viiden vuoden takuun.

▼ Satupäivä muistutti kirjojen olevan vaihtoehto tietokonepeleille ja dvd:ille

**Punkalaidun
Kiti Salonen**

Valtakunnallisen satupäivän aattoiltana Punkalaitumen kirjastossa uppouduttiin iltasatujen maailmaan.

Punkalaitumen kirjaston ja MLL:n järjestämässä teemapäivässä kävijät pääsivät lainaamaan suosikkisatujaan, askartelemaan ja kertomaan unitoiveensa nukkumatin toimistossa.

Kirjoista ja taskulampuista rakennetulla nuotiopaikalla kunnan työntekijät vuorottelivat iltasadun lukijoina.

Ruokapalvelutyöntekijä **Soili Mahnala** kertoi jännittäneensä omaa lukuvuoroaan hirveästi.

– Omat lapseni ovat jo aikuisia, joten satujen lukemisesta on vierähtänyt tovi.

Kun lapset olivat pieniä, Mahnala luki heille kirjoja ja isä Aku Ankoja. Myöhemmin lapset lukivat vanhemmille.

– Mielestäni lukeminen on kehittänyt lasteni mielikuvitusta, kasvat-

Satujen lukeminen on aikuisten ja lasten välistä vuorovaikutusta. Punkalaitumen kirjastossa järjestetyssä Satupäivässä sadunlukijoina toimivat kunnan työntekijät. Ruokapalvelutyöntekijä **Soili Mahnala** lukee iltasadua kuuntelivat **Johanna, Veeti ja Leevi Ylinen** sekä **Satu ja Vanessa Salminen**.

tanut sanavarastoa, opettanut kirjoittamaan luovasti ja kyseenalaistamaan asioita. Pidän lukemista siksi tosi tärkeänä.

Kirjastotoimenjohtaja **Jari Hjelm** mukaan hyvää lukutaitoa tarvitaan nyt enemmän kuin koskaan.

– Nyt kun Venäjänkin trollaa, tekstejä pitää osata suodattaa ja poimia niistä tärkein.

SATUPÄIVÄN tarkoituksena oli tutustuttaa lapset teksteihin ja osoittaa, että dvd:ille ja tietokonepeleille on vaihtoehtoja.

Salmisen perheessä pelataan ja istutaan ruudun ääressä – mutta myös luetaan.

– Välillä lapset itsekin pyytävät, että luettaisiin. Meillä iltasatu pyritään lukemaan aina silloin, kun nukkumaanmeno ei veny liian myöhäksi. Lukeminen rauhoittaa, ja lapset saavat paremmin unen päästä kiinni, perheen äiti **Satu Salminen** kertoi.

Rasmus Salmisen, 5, suosikkeja ovat tarinat vessanpönttöön hulahtaneensa Anselmi-alligaattorista ja nallesta, joka kadotti äänensä. **Vanessa**-sisko, 7, tykkää Koira-

mäki- ja Barbi-kirjoista.

Hjelm luetteli Punkalaitumen kirjaston suosituimmiksi lastenkirjoiksi **Pupet, Koiramäet, Miina ja Manut, Tatut ja Patut** sekä **Pupu Tupunat**.

Perinteiset sadut eivät ole lainauslistan kärkisijoilla.

– Perinteiset sadut voivat olla vähän kurjia ja pitkiä. Nykyään lapset tarvitsevat vähemmän tekstiä ja enemmän kuvia. Monissa lastenkirjoissa on nykyisin myös ääniä ja kosketeltavia pintoja, Hjelm kertoi.

Tietopalvelusihteeri **Liisa Oravasaari** pohti, että nykyihmisistä vanhat sadut voivat tuntua yliopettavaisiltakin.

– Arvomaailma on laajentunut, joten enää ei sovi osoitella samalla tavalla kuin ennen.

PELKKIÄ KUVAKIRJOJA lukemaan tottuneille perinteiset sadut voivat kuitenkin olla myös raikas lukukokemus.

– Satu, jossa on perinteinen alku ja loppu, on rauhoittavaa luettavaa, Hjelm totesi.

Oravasaaren mukaan satujen mukaansatempaavuus perustuu siihen, että saduissa kaikki on mahdollista.

– Saduissa pieni voi olla mahtava, ja lukijalla on mahdollisuus eläytyä hahmoon, jolla on valtaa. Onnellisen lopun ansiosta saduissa voi tahtua hurjia juttuja.